

SFS 2002:1118

Utkom från trycket
den 30 december 2002

Förordning om statlig ersättning för asylsökande m.fl.;

utfärdad den 19 december 2002.

Regeringen föreskriver¹ följande.

Allmänna bestämmelser

1 § I denna förordning ges bestämmelser om kommuners och landstings rätt till statlig ersättning för vissa kostnader för asylsökande och vissa andra utlänningar.

2 § Ersättning enligt denna förordning beslutas och betalas av Migrationsverket.

Ersättning för kostnader

3 § En kommun har rätt till ersättning för bistånd som den har betalat enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl.

4 § För utlänningar som avses i 1 § första stycket 1 och 2 lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. har en kommun rätt till ersättning för kostnader för transport till förläggning för asylsökande.

5 § En kommun eller ett landsting har rätt till ersättning för kostnader för utbildning för barn till sådana utlänningar som avses i 1 § första stycket samt 8 § andra och tredje styckena lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. Ersättning får betalas för barn som vistas på en mottagningsenhet eller i en kommun och som får utbildning med stöd av förordningen (2001:976) om utbildning, förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg för asylsökande barn m.fl. Ersättning betalas med

- 24 700 kronor per år för en elev i förskoleklass,
- 48 300 kronor per år för en elev i grundskola, obligatorisk särskola, specialskola eller sameskola, och
- 54 900 kronor per år för en elev i gymnasieskola eller gymnasiesärskola.

¹ Jfr prop. 1989/90:105, SfU21, rskr. 281 och prop. 2000/01:115, bet. 2001/02:UbU3, rskr. 2001/02:11 och prop. 2002/03:1, utg.omr. 8, bet. 2002/03:SfU2, rskr. 2002/03:45.

För en elev som inte genomgår utbildning under ett helt år betalas ersättning med ett belopp som för varje påbörjad fyraveckorsperiod utgör en tiondel av det belopp som anges i första stycket.

Efter särskild prövning får Migrationsverket betala ersättning till en kommun eller ett landsting för extra kostnader för elever med särskilt behov av stöd och för andra extraordinära kostnader för skolverksamhet.

Vad som sägs i första–tredje styckena skall tillämpas även i det fall en fristående skola har tagit emot en sådan elev som avses i första stycket, om skolan har rätt till bidrag enligt 2 b kap. 10 b § eller 9 kap. 6, 6 a, 8 a eller 8 c § skollagen (1985:1100). I sådant fall skall det belopp som betalas till kommunen utgöra det bidrag som kommunen skall lämna till den fristående skolan.

6 § En kommun har, under de förutsättningar som anges i 5 § första stycket, rätt till ersättning för kostnader för plats i förskola enligt 2 a kap. 8 a § skollagen (1985:1100). Ersättning betalas med 30 000 kronor per barn och år. Bestämmelserna i 5 § andra och tredje styckena är tillämpliga på sådan ersättning.

7 § En kommun har rätt till ersättning för kostnader för vård av barn under 18 år i ett annat hem än barnets eget, om barnet omfattas av 1 § första stycket lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. Ersättning lämnas för vård som ges med stöd av socialtjänstlagen (2001:453) eller lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga under den tid som barnets ansökan om uppehållstillstånd prövas. Om ansökan om uppehållstillstånd avslås och ett beslut om avvisning eller utvisning skall verkställas lämnas ersättning också för vård under tiden fram till dess barnet lämnar landet.

8 § En kommun har rätt till ersättning för kostnader för god man till ensamkommande barn som omfattas av 1 § första stycket 1 och 2 lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl.

9 § För utläningar som av medicinska skäl enligt 2 kap. 4 § 5 utlänningslagen (1989:529) beviljats tidsbegränsat uppehållstillstånd som gäller kortare tid än ett år har en kommun rätt till ersättning för bistånd som den har betalat enligt 4 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453).

Ett landsting har rätt till ersättning för sjukvårdskostnader för utläningar som avses i första stycket. Detta gäller inte, om utläningen omfattas av lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl.

10 § Ersättning enligt 3–9 §§ betalas efter ansökan i efterskott för varje kvartal.

Extraordinära kostnader

11 § Utöver ersättning enligt 3–9 §§ får Migrationsverket lämna ersättning till kommuner som haft betydande extraordinära kostnader för personer som avses i 1 § första stycket lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. Sådan ersättning betalas efter ansökan.

12 § En ansökan om ersättning enligt 3–9 och 11 §§ skall ha kommit in till Migrationsverket senast inom ett år från utgången av den period ansökan avser.

Kommuner och landsting är skyldiga att lämna Migrationsverket de uppgifter som krävs för bedömningen av deras rätt till ersättning enligt denna förordning.

13 § Ersättning som en kommun eller ett landsting mottagit enligt denna förordning får krävas åter helt eller delvis om den utbetalats till följd av att kommunen eller landstinget lämnat oriktiga eller ofullständiga uppgifter.

En upplysning om bestämmelserna enligt denna paragraf skall tas in i beslutet om ersättning.

14 § Migrationsverket får meddela föreskrifter om verkställighet av denna förordning. Innan sådana föreskrifter beslutas skall samråd ske med Svenska kommunförbundet, och vad gäller 5 och 9 §§, med Landstingsförbundet.

15 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol. Beslut om ersättning enligt 11 § får överklagas hos regeringen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

På regeringens vägnar

JAN O. KARLSSON

Dan Sandberg
(Utrikesdepartementet)

